Pijn van onrecht - kosmische registratie van alle persoonlijke en collectieve gebeurtenissen, daden en uitingen

8 maart 1978
lezing 249

“Lieve vrienden! Groeten en zegen voor ieder van jullie. Mogen deze woorden jullie diepste kern, je innerlijk en je uiterlijk begrip bereiken, zodat jullie nog meer gemotiveerd worden om je door het struikgewas van verwarring en illusie heen te ploegen, totdat je het grote licht ervaart.

Er zijn heel veel verschillende soorten pijn in jullie wereld. Jullie hebben in je taal maar één woord om al die verschillende variaties in pijn aan te duiden. Het is net zo als met veel andere werkelijkheden, bijvoorbeeld liefde. Er zijn veel manifestaties van liefde, maar toch is er maar één woord om al die verschillende verschijnselen te beschrijven. Ook andere menselijke ervaringen worden niet in een waar licht gezien zowel vanwege de beperktheid van jullie begripsvermogen, als door de beperktheid van jullie vermogen tot ervaren. Deze beperkingen scheppen op hun beurt een beperking in de taal. Taal is jullie communicatiemiddel, niet alleen met anderen, maar ook innerlijk met jezelf, met het doel een ruimer en realistischer begrip te ontwikkelen. Klaarblijkelijk is dit een cyclisch proces, dat leidt tot weldadige of vicieuze cirkels. Een vollediger begrip zal jullie leiden naar vollediger ervaren, hetgeen op zijn beurt je vermogen om je ervaringen uit te dragen en te communiceren doet groeien en je ervaringen inzichtelijker maakt voor jezelf en voor anderen. Van daaruit vermeerdert je taalvermogen organisch. Ik waag het erop te zeggen dat binnen zo’n honderd jaar vanaf nu jullie taal vele begrippen

zal bevatten die nu nog onbekend zijn. Er zullen nieuwe woorden komen om onderscheid te maken tussen bijvoorbeeld verschillende soorten liefde of pijn, of vele andere soorten innerlijke ervaring.

Intussen wil ik dit cyclisch proces verder helpen door verschillende menselijke ervaringen te bespreken die nu onder één noemer bij elkaar gebracht worden. In verschillende fasen moeten menselijke ervaringen op een volledi ger manier begrepen worden; er moeten differentiaties worden aangebracht. Nu is het bijvoorbeeld van wezenlijk belang dat jullie begrip krijgen voor *verschillende soorten pijn*.

Laat mij eerst een paar variaties van pijn noemen en dan kunnen we onze aandacht richten op één speciale pijn die jullie zelden of nooit als een specifieke pijn hebben opgevat. De meest bekende pijn is wat je voelt als iemand je verwondt, haat of je letsel wil toebrengen. Deze pijn voelt bepaald anders aan dan alle andere soorten pijn. De verwarring die ontstaat wanneer je niet helemaal begrijpt wat je pijn doet en wat er in je omgaat, brengt weer een andere pijn teweeg. Het vage gevoel dat jij je eigen pijn gecreëerd hebt of er op zijn minst aan hebt bijgedragen zonder volledig te begrijpen hoe en waarom, doet nog een andere pijn ontstaan; die staat in verband met je eigen weerstand om in waarheid te zijn. Dan kun je weer een pijn onderscheiden, de pijn van je schuld, schuld die je niet van plan bent goed te maken.

Sommige van bovengenoemde soorten pijn staan duidelijk met elkaar in verband, Het feit bijvoorbeeld dat je niet bereid bent duidelijk je schuld onder ogen te zien en die goed te maken, leidt tot verwarring en frustratie. Deze worden dan weer vaak op andere mensen geprojecteerd, die je de schuld geeft voor het veroorzaken van jouw pijn. Deze twee soorten pijn scheppen een vicieuze cirkel. Niettemin zijn het twee heel verschillende soorten pijn: de pijn van verwarring en frustratie, en de pijn van niet goedgemaakte schuld. Ze zijn zo anders dat ze eigenlijk twee heel verschillende woorden verdienen. En zoals ik zei, dat zal ook eenmaal zo zijn. Dat ontwikkelt zich organisch, want de menselijke taal reflecteert de organische ontwikkeling van de mensheid als geheel.

Jullie kennen en hebben weet van de bovengenoemde pijnen, hoewel jullie niet altijd gemerkt hebben dat elk een onderscheiden soort pijn is, waarvan de aard, de bron en de oorzaken, de dynamiek en de effecten volkomen anders zijn. Zij verschillen net zo van elkaar als een

opeenvolgende reeks emoties binnen een vicieuze of een weldadige cirkel, ook al scheppen ze elkaar. Bijvoorbeeld: schuld creëert angst, angst creëert woede, woede creëert twijfel aan jezelf en zelfhaat, zelfhaat creëert negatieve gedragspatronen en zelfdestructie. Ook al zijn deze emoties onderling verbonden, ze verschillen net zozeer van elkaar als de ene soort pijn van de andere verschilt.

Dit alles dient als inleiding op het onderwerp van deze lezing, en op zich zal het al helpen wat hersenspinsels bij jullie op te ruimen. Welnu, de specifieke pijn waar ik nu over wil praten - en die voor de meeste van jullie heel belangrijk is om in een nieuw licht te zien in dit stadium van je ontwikkeling - *is de pijn van onrecht*. Dit type pijn houdt veel meer in dan door dit woord kan worden uitgedrukt. Het is niet precies het actuele onrecht dat jullie hier en nu overkomt. Dat zou je kunnen indelen bij de pijn van verwond of gekwetst worden. Het omvat meer. Het is een angst dat het universum destructie kan toestaan zonder dat er veiligheidskleppen zijn. Het is de angst dat niets er toe doet, dat het allemaal geen zin heeft; dat je daden, goed of kwaad, geen effect hebben op het resultaat van de kosmische geschiedenis en de evolutie.

Heel terecht zullen jullie opmerken dat deze pijn, deze angst, in feite een twijfel is; gebrek aan vertrouwen in een zinvol universum dat bestaat uit opperste intelligentie, liefde en rechtvaardigheid. Dit is zo. Natuurlijk bestaat de pijn van twijfel, pijn van het niet ervaren van Gods bestaan. Maar als je niet weet dat alle daden - uiterlijke en innerlijke handelingen, houdingen en toestanden - afzonderlijke gevolgen hebben, schept dat toch een heel specifieke pijn. Als je dit beseft, ontwikkel je vertrouwen zonder welke je lijdt aan de pijn van twijfel. Dus de pijn van twijfel is niet dezelfde als de pijn van het niet ervaren van rechtvaardigheid. De laatste leidt tot de eerste en de eerste leidt ook tot de laatste, maar ze zijn niet helemaal hetzelfde. De pijn van onrecht houdt ook angst in voor een zinloos universum, voor chaos. Hij vloeit voort uit en schept opnieuw afgescheidenheid. Als in de visie van de mens gevolgen los staan van oorzaken, vloeit daar angst voor zinloosheid uit voort. En dat is de specifieke soort pijn waar we het nu over hebben.

Het gezichtsveld van de mens is in de meeste gevallen veel te beperkt om hem in staat te stellen verbanden te zien. Dit hebben we meer in het algemeen besproken in de lezing over oorzaak en gevolg.[1] We richten

[1] Zie lezing 245 ‘Over oorzaak en gevolg op diverse niveaus van bewustzijn. De

ons nu op een speciaal aspect daarvan: het niet-verbonden zijn van oorzaak en gevolg. We zien dat dat leidt tot bepaalde verwikkelingen die een heel specifiek soort pijn creëren.

Ieder verschijnsel in het universum wordt in de ziel van de mens ervaren. De grotere, macrokosmische angst voor onrecht (in dit geval voor zinloosheid) bestaat ook op een persoonlijke manier in de microkosmos. Op jullie pad hebben jullie voortdurend met dit verschijnsel te maken, of je je het nu bewust bent of niet.

Veel van de weerstand die jullie tegenkomen in je persoonlijk zuiveringsproces is gebaseerd op deze existentiële angst voor een zinloos universum en voor wat daaruit voortkomt: angst voor het verstrijken van de tijd, angst voor de pijn die het leven geeft. Onder de weerstand om het lager zelf onder ogen te zien ligt de pijn van een onrechtvaardige, chaotische en zinloze schepping. Of, om het nog nauwkeuriger te stellen, het lager zelf is een rechtstreeks gevolg van de angst voor en de pijn van onrecht, zinloosheid en chaos. Zoals gewoonlijk houdt die situatie zichzelf in stand en maakt dat het mes naar twee kanten snijdt: de pijn van onrecht schept negativiteit, dat wil zeggen, het lager zelf. En omgekeerd, met de schuld over het lager zelf koester je een houding van: ik verdien geen verlossing, geen eeuwig leven, geen goedheid, vreugde, opperste rechtvaardigheid.

Als je nadenkt over je voortgang op je pad zal het duidelijk voor je worden dat je in het proces van je persoonlijk werk dikwijls tegen een raadselachtig verschijnsel oploopt. Dat is het volgende: nadat je je weerstand – die vaak heel sterk is - hebt overwonnen om de neigingen van je lager zelf onder ogen te zien en niet alleen die neigingen op zich, maar ook de pijnlijke gevolgen ervan voor jou en je leven - ervaar je een *grondige opluchting*. Het is alsof een zware vracht van je schouders is genomen, een last van je is afgevallen. Alles valt plotseling op zijn plaats en past. Hoe denk je dat dit komt? Dit komt doordat je nu in je eigen microkosmos letterlijk en persoonlijk ervaart dat het leven volkomen rechtvaardig en eerlijk is. Deze ervaring is oneindig belangrijker dan toe te geven dat je destructief bezig bent en dat je je goddelijke natuur schendt. Want dat kun je goedmaken, *maar een universum waarin het kwaad kan overwinnen, kan niet verbeterd worden, zo'n universum is een uiterst triest vooruitzicht*.

---

roep van je ziel' (Noot vertaler)

Een daarmee in verband staand verschijnsel is het tegenovergestelde: iedere keer dat het lijkt alsof je het weer op een akkoordje gooit met je lager zelf, is je triomf maar erg magertjes en bedekt een diepe wanhoop. Je dualistische aard is hier voortdurend in gevecht. Aan één kant richt je je sterk op bedekken, niet zien, rechtvaardigen, projecteren en daarmee wordt de activiteit en de energie van je lager zelf steeds sterker. Deze kant in je bestrijdt het padproces op allerlei manieren en mikt erop je helper in de maling te nemen, hem of haar te overtuigen dat jouw dekmantels echt geldig zijn. Maar anderzijds voel je je erg ongelukkig als die kant in je succes heeft. Iedere keer dat je helper er niet in slaagt de listen van jouw lager zelf te doorzien en, net als jij, geen oog heeft voor de verbanden - dat wil zeggen voor oorzaak en gevolg - neem je je helper dit falen vroeger of later kwalijk. Hoe je je misschien eerst ook verzet hebt tegen het zien van de verbanden tussen je negatieve intenties en je ongewenste ervaringen, toch voel je je echt in de steek gelaten als je helper zich niet verbindt met je hoger zelf, hoe onvindbaar dat misschien op dat moment in dit opzicht ook is. Een diep gebrek aan vertrouwen in je helper wordt rechtstreeks verbonden met gebrek aan vertrouwen in een eerlijk universum. Als jij bedrog kunt plegen en met je negativiteit, je kwaad, je destructieve houdingen kunt 'winnen', dan trek je daar realistisch en logischerwijs de conclusie uit dat de schepping als geheel onbetrouwbaar en chaotisch is. *Dit is misschien wel een van de meest ondragelijke pijnen in de ziel van een mens!*

Ik beveel jullie met klem aan hier en nu je aandacht te richten op wat ik nu bespreek. Probeer vast te stellen dat achter de weerstand om bepaalde negatieve aspecten onder ogen te zien, er een nog grotere weerstand ligt om in te zien dat deze patronen onvermijdelijk negatieve ervaringen en ongewenste omstandigheden in je leven scheppen. Als je deze weerstand eenmaal kunt toegeven, wordt het gemakkelijker nog een laagje dieper te gaan en je bewust te worden van een diep verlangen om deze verbanden te kunnen leggen, én van een even sterke angst en pijn dat er helemaal geen verbanden bestaan, dat alles willekeurig en zinloos is. Weerstand om verbanden te leggen tussen oorzaak en gevolg bedekt de pijnlijke angst dat zulke verbanden niet bestaan. Roep dan de momenten van opluchting in herinnering in je voorafgaande werk, toen je, na je weerstand overwonnen te hebben, de intrinsieke eerlijkheid van het leven besefte. Herinner je hoe je je altijd veiliger over het leven ging voelen als je eenmaal de verbanden gezien had. Met dit inzicht in tot nu toe duistere, vage en onbenoembare

reacties, heb je de pijn van onrecht bewust gemaakt.

Daarom brengt een pad als dit, dat jij kiest voor je ontwikkeling en groei, een pad dat door die diepten en verborgen kieren heen gaat, nieuwe en echte zekerheid. Op zo'n pad reken je af met de *pijn van onrecht*, omdat je de verbanden tussen oorzaak en gevolg in je eigen zielenleven vaststelt, verbanden die ontoegankelijk blijven zolang je je sterke weerstanden niet overwint. Liefde voor en vertrouwen in je helpers vallen samen met je goede wil en je intentie hen te helpen om jou te helpen zien, waar je het diepst naar verlangt. Hoe kun je vertrouwen stellen en geloven in een rechtvaardig universum, en hoe kun je dat ervaren als je niet duidelijk ziet hoe elk van je daden, gedachten, verborgen intenties, gevoelens en houdingen - positieve en negatieve - beslissende resultaten en gevolgen heeft? Beetje bij beetje ontvouwen zich deze persoonlijke verbanden en onthullen grotere processen, geleidelijk leidend tot macrokosmische gebeurtenissen. In het begin lijken bijna alle aardse gebeurtenissen los van elkaar te staan. Dingen lijken zo willekeurig te gebeuren, zo onzinnig. Alleen wanneer de microkosmische verbanden gelegd worden, onthullen macrokosmische gebeurtenissen hun betekenissen en verbanden, hun oorzaken en gevolgen, op zijn minst enigszins.

Zolang je nog in het omhulsel van de materie leeft, gevangen in de kooi van de tijd, kunnen veel verbanden nooit volledig gelegd worden. Ze blijven onzichtbaar, al kun je soms intuïtief wel enig verband aanvoelen. De voornaamste verbanden vereisen vertrouwen. Maar echt vertrouwen, dat tot op zekere hoogte ook te ervaren is, ontstaat juist doordat de mens in de beweging van zijn innerlijk proces steeds meer verbanden gaat ontdekken. Deze beweging brengt de angst van de pijn van onrecht tot bedaren en heelt de wonden die daardoor veroorzaakt zijn.

Let op je reacties, als je getuige bent van aardse wreedheden en degenen die deze bedrijven schijnen onopgemerkt te blijven. En let op je reacties als goede daden en echte, gevende liefde onverdiende, negatieve gevolgen schijnen uit te lokken, of althans niet de verdiende beloning opbrengen. Soms is het mogelijk onder de oppervlakte de diepere verbanden te zien die de volmaakte rechtvaardigheid van het leven onthullen. In andere gevallen is het echt een kwestie van tijd. Dan kunnen de verbanden en de rechtvaardigheid niet onmiddellijk gezien worden, maar het verstrijken van de tijd - in jullie dimensie -

brengt ze aan het licht. De tijd brengt ze geleidelijk aan de oppervlakte.

Maar dikwijls is het totaal onmogelijk de verbanden te zien, zowel in grote als in kleine kwesties, in persoonlijke zowel als in algemene en universele gebeurtenissen. Het verstrijken van de tijd strekt zich uit voorbij de reikwijdte van de menselijke blik. Alle spirituele geschriften spreken over de werkelijkheid van uiteindelijke rechtvaardigheid, die vaak pas wordt gezien en ervaren nadat de mens zijn lichaam achter zich heeft gelaten en zijn gezichtsveld verruimd is. Het idee van het 'Laatste Oordeel' of de 'Dag des Oordeels' is een verwijzing naar dit gegeven. Deze termen drukken uit dat er na de dood een 'tijd' komt waarin alles onthuld wordt. Mensen reageren meestal weinig positief op dit idee, want ze denken dat het dan gaat om een straffende godheid, een wrede, genadeloze heerser die hen nog meer onrecht zal opleggen. In dit verouderde begrip wordt God verward met wrede aardse leiders en vaders. Maar de ware betekenis van het 'Laatste Oordeel' is dat de verbanden onthuld zullen worden die de onuitsprekelijke schoonheid laten zien van de feilloze rechtvaardigheid in spirituele wetten.

De vreugde en zekerheid van deze onthulling wegen ruimschoots op tegen de persoonlijke prijs die betaald moet worden voor schending van de goddelijke wetten. Zelfs als er negatief karma is als gevolg van je activiteiten in een bepaalde levensperiode, neem je het vol vreugde op je als de schellen je van de ogen vallen, want het is veel waardevoller te leven in een rechtvaardig en betrouwbaar universum. Dit loopt parallel met de opluchting die je in bepaalde fasen van je pad ervaart bij het inzicht in oorzaak en gevolg, zelfs als dat betekent dat je de prijs ervoor moet betalen.

Op één niveau biedt de mens weerstand, omdat hij nooit aansprakelijk wil zijn voor zijn wangedrag, nooit een prijs wil betalen. Op een dieper niveau vreest hij die mogelijkheid wel, maar geeft het hem ook diepe verlichting te ontdekken dat ieder kleinste deeltje bewustzijn gevolgen schept welke op hun beurt bij hem terugkomen en hem een prijs afdwingen: positief op een leven bevestigende manier of negatief, op een leven ontkennende manier, in overeenstemming met de oorzaak.

Hoe is het mogelijk dat van alle daden, alle houdingen, alle intenties hoe geheim ook, rekenschap afgelegd moet worden, vaak pas decennia later? Hoe kan iemands leven zo lang nadien beoordeeld worden? Het is belangrijk dat jullie enig idee en begrip krijgen van het hier

werkzame principe. Dat zal je helpen je innerlijke ogen te openen voor intuïtieve ervaringen.

Jullie weten al dat ieder mens een innerlijke substantie bevat - soms zielssubstantie genoemd - die elk deeltje van het leven van de persoon weerspiegelt.[1] Niets gaat verloren, niets wordt verdoezeld. Iedere gedachte van enige betekenis, ieder gevoel, iedere intentie, iedere wilsgerichtheid, iedere daad, met alle nuances daarin, wordt in deze substantie geprent en daarmee toegankelijk gemaakt voor een terugblik. Zo kan iemands leven vanuit iedere denkbare gezichtshoek nauwkeurig nagegaan worden. Een mensenleven is werkelijk een open boek. Jullie hebben allemaal om zo te zeggen een innerlijk opnameapparaat. Een van de grootste illusies die de mens heeft, - en hij heeft er veel - is dat gedachten, intenties en verlangens geheim gehouden kunnen worden en daarom geen uitwerking hebben. Het gebeurt vaak dat mensen zich boos voelen als anderen reageren op hun onuitgesproken bedoelingen, hun geheime negatieve wensen, alsof die niet mee zouden tellen. Dus wat er ook gebeurt in je leven, ook al blijft het schijnbaar onopgemerkt, ook al hoef je je er nooit voor te verantwoorden of het goed is of kwaad, uiteindelijk zal het openbaar worden en onvermijdelijk de bijbehorende gevolgen hebben.

Er zijn vaste wetten werkzaam die bepalen wanneer effecten volgen op oorzaken; wanneer en waarom in bepaalde gevallen effecten betrekkelijk snel volgen en daarbij direct zijn na te gaan en wanneer er een langere tijdspanne ligt tussen oorzaak en gevolg. Het zou te ingewikkeld worden om daar nu diepgravend op in te gaan. Alles wat ik er nu over kan zeggen, is dat hoe meer een entiteit ontwikkeld is, hoe sneller de effecten volgen op de oorzaken. De entiteit die nog betrekkelijk onontwikkeld is, bevindt zich in duisternis, waarin hij rondtast door webben van oorzaak en gevolg, waarbij de verbanden hem heel dikwijls volkomen ontgaan en hij ze pas veel later ontdekt, wanneer hij zijn lichaam heeft afgeschud als een kleed dat hij niet langer nodig heeft.

Juist zoals ieder individu zijn eigen innerlijk zielstableau meedraagt, waarop zijn of haar persoonlijke gegevens worden bijgehouden, zo heeft ook jullie planeet een zielssubstantie, waar alles op wordt gegrift wat ooit op aarde gebeurde en gelezen kan worden als een

[1] Lezing 111 ‘Zielssubstantie; omgaan met eisen’ gaat hier uitvoerig op in (Noot vertaler)

onberispelijk bijgehouden archief. Sommige mensen zijn bijzonder begiftigd met helderziendheid, waardoor gedeelten van dit wereldgebeuren aan hen worden onthuld. Natuurlijk kunnen persoonlijke interpretaties, te wijten aan beperkt bewustzijn, hun visie misvormen. Omdat dit systeem van vastleggen van gegevens omtrent de wereld verder reikt dan de drie dimensionale tijd, kan de toekomst - dat wil zeggen, bepaalde mogelijkheden van de werkelijkheid die zich hoogst waarschijnlijk gaan manifesteren - net zo toegankelijk zijn als het verleden.

De substantie der wereld is eindeloos vormbaar, net als persoonlijke zielesubstantie. Zij zijn van hetzelfde 'materiaal'. Niets van wat ooit gebeurde, nu gebeurt of zal gebeuren, zal verloren gaan. Iedere gebeurtenis drukt zichzelf automatisch af in deze substantie. Het laat niet alleen de gebeurtenis als zodanig zien en ook niet alleen maar eenvoudig de gedachte, houding of wilsrichting. Ook de meest verborgen motieven worden zichtbaar, de geheimste bedoelingen, het nauwkeurig evenwicht van ambivalente gevoelens en de werkelijke redenen voor het nemen van een beslissing. Het registreert op welk alternatief het individu of de collectieve entiteit reageert. Op die manier kan er nooit vaagheid of verwarring bestaan in dat verslag. Heel wat argumenten, onenigheid, pijnlijk strijden in duisternis en verwarde toestanden zijn gebaseerd op een heel oppervlakkig bewustzijnsniveau, waarbij niettemin de betrokkenen door de verborgen bewustzijnsniveaus beïnvloed worden.

Een heldere visie elimineert volkomen alle angst en pijn van onrecht en toont ondubbelzinnig aan dat je leeft in een oneindig rechtvaardige schepping, waarin geen vergissing ooit mogelijk is. Maar dit bewustzijn kan niet zomaar 'gegeven' worden. Iedere entiteit moet zich door zijn strijd daartoe ontwikkelen, zich daarin 'inwerken'. Dit betekent dat je je weerstand moet overwinnen om ieder hoekje en gaatje van jezelf te leren kennen en er verantwoordelijkheid voor te nemen. Geschriften van veel religieuze en spirituele bewegingen hebben altijd verwezen naar opperste rechtvaardigheid. De 'Dag des Oordeels' betekent niets anders dan dit. Het is het menselijk bewustzijn met de huidige beperkingen, dat oordelen geïnterpreteerd heeft als iets dat heel onwenselijk en beangstigend is. Het woord 'oordeel' schijnt een liefdeloze houding te impliceren bij degenen die verondersteld worden te oordelen; het houdt oneerlijkheid, willekeur en afwijzing in. Dit is duidelijk een projectie vanuit de eigen menselijke stand van

zaken. Goddelijke rechtvaardigheid is niets meer of minder dan het volledig zicht op alles wat een entiteit uitdrukt, zodat de onvermijdelijke gevolgen de maat en de remedie worden om te groeien naar *heelheid*, naar *heiligheid*.

Jullie moeten duidelijk het verschil begrijpen en onderscheiden tussen enerzijds je angst voor en je weerstand tegen *dit volledig zicht op de onverborgen onthulling van al wat is*, - de wereldzielssubstantie die niets verbergt - en je diepe verlangen naar precies deze kennis en ervaring anderzijds. Want alleen dan kun je de diepe, pijnlijke wond helen van je geloof dat je leeft in een onbetrouwbaar universum waarin geen rechtvaardigheid bestaat. Jullie moeten de diepe strijd in je ziel begrijpen tussen deze twee tegengestelde wilsrichtingen. Als je dat doet, ben je in staat met je heldere bewustzijn bij te dragen aan de oplossing van die strijd. Waar je uiterlijk zelf zich vaak met de grootste kracht tegen verzet, daar verlangt je innerlijk zelf het vurigst naar. Wanneer het uiterlijk zelf erin slaagt de wilsrichting van de manifeste, handelende persoonlijkheid te besturen, verkeert het innerlijk zelf in de grootste wanhoop. Soms voel je deze wanhoop alleen maar vaag, op andere momenten heel scherp, maar nooit begrijp je hem duidelijk. Dikwijls wordt die wanhoop verkeerd geïnterpreteerd en krijgen het leven of andere mensen er de schuld van.

Dus, vrienden, zeg ik jullie, *ervaar de pijn van te leven in een onrechtvaardig universum*. Alleen als je je deze specifieke pijn ten volle bewust maakt, kun je als volgende stap je ten volle bewust worden van de strijd die je innerlijk voert om deze pijn te helen: de twee tegengestelde wilsrichtingen. Op dit punt moet je beseffen dat er geen ander geneesmiddel voor deze specifieke pijn bestaat dan de opluchting te verkrijgen, waar je je het sterkst tegen verzet. Dat betekent: de verbanden vaststellen tussen de oorzaken die jij in beweging zet en hun gevolgen voor jezelf en anderen. Als je eenmaal echt je muur van weerstand afbreekt, zul je zien hoe dwaas het was hem in stand te houden en wat een opluchting het geeft de orde, de schoonheid, de oneindige, genadige rechtvaardigheid van de schepping te mogen zien.

Word je ervan bewust dat je leeft, ademt en beweegt in een levende substantie die te allen tijde alles registreert wat je bent, alles wat je tot uitdrukking brengt, alles waar je naar streeft. Jouw zijn, jouw bezieling heeft invloed op de wereld waar je in leeft, of je dat nu weet of niet.

Wees niet bang voor dit feit, verzet je er niet tegen. Je bent bang voor deze kennis en je verzet je ertegen omdat je denkt dat je destructieve aspecten je wezen zijn, je uiteindelijke werkelijkheid. Dat zou ook inderdaad ondraaglijk zijn. Deze mogelijkheid wordt je in je oren gefluisterd door de krachten der duisternis, die er belang bij hebben dat jij in pijn, angst en verwarring blijft, los van de grotere werkelijkheid van leven. In die duisternis vecht je liever met de pijn van een onrechtvaardig universum dan de schoonheid en rechtvaardigheid van Gods schepping te zien en te ontdekken dat je uiteindelijk goed bent.

Daarom moet je bidden om vertrouwen in je uiteindelijk goddelijke wezen, dat zich alleen volledig kan onthullen als jij kennis neemt van hetgeen daar onder schuil gaat. Deze stap van moed en vertrouwen is precies de stap die je op je pad moet zetten, telkens weer opnieuw. Het bewustzijn dat je invloed op je leven hebt *juist door te zijn*, eenvoudig door te bestaan, zal in plaats van je angstig te maken, je een enorm gevoel van vrede geven en een besef van je eigen waarden. Het motiveert je al je nog slapende, goddelijke mogelijkheden te ontplooien, waarmee je dan het zich steeds nieuw ontvouwende leven vorm kunt geven.

De oneindige mogelijkheden van het leven hangen af van iedere afzonderlijk geschapen entiteit en hoe deze ieder moment beslist welke weg te gaan, op welke manier te denken, te handelen, te willen. Jij bent baas in je gedachten, je gedachten overkomen je niet. Door je gedachten schep je de stroom van je gevoelens en de richting van je levensenergieën. Het ‘jij’ dat deze beslissing kan nemen, is je reeds manifeste goddelijkheid. Het is een illusie te geloven dat je door geen beslissingen te nemen in je gedachten, meningen of daden, geen invloed hebt. Zelfs wanneer je actief kiest, twijfel je er vaak aan of jouw beslissingen invloed uitoefenen. Hoeveel meer zul je dan twijfelen als het aankomt op de dingen die je niet doet, je lauwe terug-houden, geen standpunt innemen, niet actief zoeken naar waarheid te allen tijde! De werkelijkheid is dat je ‘niet handelen’ op zich ook handelen is, dat evenveel invloed uitoefent als je openlijke daden. Je zielssubstantie registreert je verborgen motieven om iets niet te doen, registreert je gevoelens en houdingen die vervat liggen achter je *beslissing* om niet te handelen.

Omdat je bewustzijn bent, omdat je een goddelijke manifestatie bent, kun je niet anders dan ademen in de wereldsubstantie, eenvoudig door

het feit dat je bestaat. Zo doet alle bewustzijn. ‘Zijn’ moet het leven beïnvloeden, *eenvoudigweg zijn*. *Ken het grote voorrecht, de grote macht, de waardigheid, de oneindige mogelijkheid die dit gegeven je verleent.* Weet dat elke gedachte die je koestert een op zichzelf staande energievorm is, die golven en stralen uitzendt, die schept in overeenstemming met de aard van deze gedachte. Open je ogen voor de schoonheid van dit feit! Ervaar in dit begrip dat jij, met je huidige, beperkte bewustzijn, nu al medeschepper van de werkelijkheid bent. Je kunt op dit niveau van de manifeste, stoffelijke, driedimensionale werkelijkheid God vertegenwoordigen of je kunt het werk van de duivel doen, ongeweten in jouw geval, maar daarom niet minder schadelijk.

Geef jezelf in overweging, mediteer erover, visualiseer dat je eenvoudig door te zijn voortdurend stralen uitzendt die een betekenis overbrengen welke onderscheiden gevolgen schept. Laat dit nieuwe gezichtspunt een nieuwe waardigheid aan je leven verlenen, een nieuw motief om zo creatief mogelijk te worden juist door jouw bestaan, laat het je de vrede en veiligheid doen vinden waar je ziel al zo lang naar verlangt: *te weten dat er volmaakte, sublieme, onfeilbare rechtvaardigheid is in de wereld waarin je leeft*.

Lieve vrienden, jullie sfeer is klaar voor nieuwe waarden, hogere waarden, nieuw begrip, voor een verdieping van inzicht in de aard van het leven. Onze wereld is actief betrokken bij het doen ontwaken van dit nieuwe bewustzijn en moedigt het aan zich praktisch uit te drukken. Via verschillende kanalen zijn er door verschillende soorten goddelijke invloed over heel jullie wereld veel invalswegen gemaakt. Beetje bij beetje worden nieuwe ideeën vanuit verschillende bronnen verspreid. Omdat de krachten der duisternis in jullie sfeer hun macht uitoefenen, is het onvermijdelijk dat deze nieuwe waarden en ideeën soms worden vervuild en misvormd. Niettemin kan de kracht van ontwakend en groeiend bewustzijn niet tegengehouden worden. De stroom is in volle gang: de grote wateren van waarheid, liefde, wijsheid, van goddelijke werkelijkheid en van Christusbewustzijn zoeken hun kanalen en breken door belemmeringen heen. Ieder van jullie kan een instrument zijn om meer van deze belemmeringen te verwijderen en de vervuiling van deze zuivere wateren tegen te houden.

Het wereldbewustzijn is klaar voor een grote, nieuwe stap. Het gaat met een collectieve entiteit net als met individueel bewustzijn: als de

groei van het geheel en het vermogen tot meer begrip en acceptatie van waarachtiger, goddelijke waarden belemmerd wordt door delen die weerstand bieden aan deze beweging, zijn crisis en pijn onvermijdelijk. Pijn en crisis zijn in deze gevallen veel ernstiger dan wanneer het totaalbewustzijn minder ontwikkeld en daardoor meer in evenwicht is. Ik heb dit al vele malen gezegd, in verschillende contexten. De wereldgeschiedenis geeft jullie een duidelijk overzicht van dit verschijnsel. Steeds wanneer er oorlogen of wereldcatastrofes plaats vonden, was de entiteit aarde gereed voor een stap in haar groeiproces, in uitbreiding van haar collectief bewustzijn, maar delen van de entiteit belemmerden dit door te bezwijken voor weerstanden. Deze weerstanden kwamen uit hoeken waarin - hetzij opzettelijk hetzij onwetend - naar de inspiraties van duivelse entiteiten geluisterd werd en die dan wonnen aan macht en invloed over de rest van de wereld. Degenen die naar deze machthebbende groeperingen luisterden en ze volgden, zijn op hun eigen manier net zo verantwoordelijk als degenen die zich rechtstreeks beschikbaar stelden in het tegenhouden van het ontvouwingproces.

Welnu, jullie aardse sfeer is klaar voor een flinke stap voorwaarts. Alle innerlijke vermogens zijn voorbereid om deze stap mogelijk te maken. De krachten der duisternis weten dit en maken gebruik van alle middelen die tot hun beschikking staan om het proces tegen te houden. Als zij slagen, of beter gezegd, in de mate waarin zij slagen, vloeit daar een wereldcrisis uit voort. Ieder van jullie is erop voorbereid door zijn persoonlijke pad. Je hebt jezelf bevrijd hebt van veel verwarring en pijn, van veel schuld en angst, en je hebt dit proces verder gecultiveerd en tot bloei gebracht. Het cultiveren van dit proces in je eigen leven stelt je in staat je intens bewust te worden van wat hier op het spel staat, en hoe jij daar als individu instrument in kunt zijn: eerst door in jezelf waarheid en orde te scheppen en dan, als gevolg daarvan, door hetzelfde te helpen doen voor de entiteit aarde.

Jullie praten dikwijls over ‘het pad naar buiten brengen’. Ik zeg jullie, vrienden, dat jullie wereld inderdaad klaar is om te luisteren, te horen en om de nieuwe waarden en waarheden die jullie hier voortdurend leren een beetje te gaan begrijpen. Vele van deze waarden zijn voor jullie al tweede natuur geworden. Andere zien jullie nog slechts vaag en jullie vechten ervoor om ze deel van jezelf te maken. Hoe dat ook zij, jullie, deze gemeenschap als geheel, is klaar om naar de wereld uit te reiken en haar veel van wat jullie geleerd hebben aan te bieden. Als

jullie je meer bewust zijn van je macht om het leven vorm te geven, zullen jullie je beschikbaar maken voor deze positieve kracht en zullen jullie open zijn voor de leiding die via velen van jullie door wil komen om op verschillende manieren uit te reiken in de jullie omgevende wereld.

Ik vraag jullie je elke mogelijke inspanning te getroosten om deze lezing te begrijpen en die te verbinden met de voorafgaande lezingen van dit jaar. Jullie bewustzijn groeit met vallen en opstaan. Innerlijke kennis sijpelt door en geeft jullie zicht op de wereld zoals die werkelijk is. Kennis, de ervaringskennis van oneindige rechtvaardigheid, zal jullie de vrede en zekerheid geven waar jullie in je hart naar verlangen. Weet dat al wat je bent, denkt, wilt en voelt, geëtst wordt in een vormbaar universum. Laat je aanvankelijke angst voor dit idee je niet terugdrijven in je wereld van duisternis, angst, weerstand, wantrouwen en pijn - de pijn van onrecht. Deze pijn van onrecht wordt slechts geheeld als je je moed bijeenraapt en jezelf laat weten dat jouw negativiteit anderen en jezelf pijn doet en duidelijke gevolgen heeft. De moed en waarheidlievendheid van deze realiteitszin en de rijpheid van deze houding herstellen je geloof in Christus, in liefde, in goedheid, in genade en in de wereld zoals ze geschapen is en verwijzen je stellig niet naar een hopeloze toestand over jezelf en je relatie met God. Zij genezen je ziel en herstellen je vertrouwen in jezelf, in God en in al wat goed is.

Omdat leven verandering is, is ook je lager zelf een voortdurend veranderend aspect van leven. Het bevat aangeboren vermogens om het slechtste in het beste om te zetten. Verantwoordelijkheid nemen voor je lager zelf is voor de meeste van jullie niet meer zo moeilijk. Jullie hebben geleerd dat te doen en jullie hebben daarbij nieuwe vrijheid en nieuw zelfrespect verworven. Wat jullie nog moeilijk accepteren is de angst dat lager zelfaspecten gevolgen hebben en je denken en doen, je waarnemingen en reacties meer beïnvloeden dan je toe wilt geven. Juist de angst hiervoor veroorzaakt de diepere angst voor onrechtvaardigheid. Door de gevolgen van je lager zelf niet onder ogen te zien, probeer je de illusie te cultiveren dat er geen gevolgen zijn . Als je deze innerlijke, onbewuste manier van redeneren blijft voortzetten, schep je een ingebeelde wereld van onrecht. Dit wordt maar al te graag zo gezien door het wensdenken van je lager zelf en maakt je bang voor de gevolgen die je zelf schept.

Maak gebruik van deze duidelijke aanwijzing, deze sleutel: in de mate dat je vrees en angst ervaart, voel je de pijn van een onrechtvaardig universum, en in precies diezelfde mate wil je niet weten dat je lager zelf effecten en gevolgen heeft. Omgekeerd, naarmate je je vrees benoemt, kijk je de pijn van onrecht, die innerlijk aan je knaagt, rechtuit aan. Bovendien zul je, precies in de mate dat je je weerstand overwint om te zien hoe je je wilt losmaken van de consequenties van je lagere zelfhoudingen, jezelf bevrijden van een onmetelijke last en een diepe, nieuwe zekerheid winnen: de zekerheid dat alles heel goed is in het leven.

Jullie zijn allen gezegend, lieve vrienden. Velen van jullie hebben de laatste tijd in je diepste wezen veel geleerd. Velen van jullie voeren een strijd in je groeiproces en - zoals ik eerder heb gezegd - is dat een edele strijd die je verheft in de beste zin van het woord. Zet deze goede strijd voort, wees een instrument in Gods grote plan, stel jezelf onder de beschermende energie en bewustzijn van Christus. Je leeft in een zee van liefde, je ademt in een universum van klinkklare goedheid. Maak je bewust van dit mooiste van alle gegevens in het leven.”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Pain of Injustice - Cosmic Records of all Personal and Collective Events, Deeds, Expressions'.
Vertaling door An van Dijk in 1985; herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*